

Besvarelse (16/12 82):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Beslutningen om ikke at godkende en udflytning af fragtmandscentralen til et område ved St. Binderup kro i Nørager kommune blev truffet af min forgænger. Jeg vedlægger til orientering en kopi af afgørelsen (ikke optrykt her).

På baggrund af en henvendelse fra borgmesteren i Nørager kommune har jeg selv gennemgået sagen, men har ikke fundet grundlag for at ændre afgørelsen.

Der har i denne sag været ført en række forhandlinger mellem de lokale myndigheder og miljøministeriet.

Det har herunder vist sig, at det vil være muligt at placere vognmandsvirksomheden flere steder i overensstemmelse med regionplanen for Nordjylland, herunder også i Nørager kommune. Men uanset, at disse placeringsmuligheder må betragtes som velbeliggende for en virksomhed som den omhandlede, har disse ikke haft firmaets interesse.

Det gør naturligvis indtryk på mig, at kommunalbestyrelsen og amtsrådet går ind for den foreslåede placering.

Men det er i sager som denne nødvendigt at anlægge en mere overordnet synsvinkel. En placering som foreslået i den konkrete sag vil stride mod, hvad borgerne, kommunerne, amtsrådet og ministeriet er blevet enige om som baggrund for regionplanen. Det vil endvidere være afgørende i strid med målsætningen om at undgå større erhvervsudvikling og deraf følgende byudvikling i det åbne land. En målsætning, som i en vis udstrækning er med til at styrke og bevare de mindre bysamfund, hvor arbejdspladser er en nødvendig del af eksistensgrundlaget, dvs. at skabe nærhed mellem bolig, service og arbejdspladser.

Det kan tilføjes, at en udflytning i den konkrete sag ikke indebærer etablering af yderligere arbejdspladser. Beskæftigelseseffekten er alene knyttet til, hvad der følger af anlægsarbejder i forbindelse med udflytningen. En placering ved St. Binderup ville betyde en relativ stor virksomhed i det åbne land uden nærhed til bolig- og servicefunktioner – i modsætning til, hvad der vil være tilfældet ved en placering i et af de eksisterende erhvervsområder.

Begrundet i det ovenfor anførte kan jeg oplyse, at jeg fortsat ikke finder grundlag for at tage den trufne afgørelse op til fornyet afgørelse.

Spm. nr. S 337

Til *arbejdsministeren* (7/12 82) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Med hvilken begrundelse gælder det, at et ungt menneske på 20 år, der har haft fast arbejde i flere år, og som samtidig har læst til HF ved en voksenundervisningsskole, efter at have mistet sit job kun kan oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse, såfremt han ikke har så mange timers skolegang, som han havde, mens han havde arbejde?«

Besvarelse (14/12 82):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

I medfør af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. kan der som hovedregel ikke udbetales arbejdsløshedsdagpenge til et medlem, som er under uddannelse.

Som en undtagelse herfra er der dog åbnet mulighed for, at en arbejdsledig kan følge dele af kompetencegivende uddannelser med bevarelse af dagpengeretten.

For så vidt angår HF-enkeltfagskurser er der sat en grænse for, hvor mange timers undervisning man kan følge i en ledighedsperiode uden at miste dagpengeretten. Kommer man således over 12 timer ugentlig HF-enkeltfagsundervisning, må man betragtes som uddannelsessøgende og ikke som arbejdssøgende.

Det bemærkes, at såfremt en arbejdsledig alene modtager HF-undervisning, hvor alle skemalagte timer ligger efter kl. 17.00, er der – for at kunne oppebære dagpenge – ingen begrænsning i timetallet.

Spm. nr. S 338

Til *arbejdsministeren* (7/12 82) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren atter gennem udstedelse af meddelelse indskærpe, at det ikke er en betingelse for medlemskab af en arbejdsløshedskasse, at man samtidig bliver medlem af en fagforening?«